

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/260/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215207824
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4215207824.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS, s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti povinnej: G. H., bytom F. XXX, o vymoženie sumy 5.637,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 8Er/683/2015-28 zo dňa 9. júla 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 8Er/683/2015-28 zo dňa 9. júla 2015
p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa prvým napadnutým uznesením č. k. 8Er/683/2015-28 zo dňa 09. 07. 2015, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 14.04.2015. Zamietnutie žiadosti súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, § 243d ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,2,5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 477/2008 Z. z., § 39 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že exekučným titulom v danej veci je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym Rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., sp. zn. IA-C/0214/1220 zo dňa 30.04.2014, ktorým bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 5.637,53 eura s príslušenstvom. Za preukázané považoval, že právny predchodca oprávneného (Poštová banka, a.s.) a povinná uzatvorili dňa 26.11.2009 zmluvu o úvere č. 6565177109, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj obchodné podmienky, obsahujúce rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej sa banka a klient dohodli na riešení všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú: a) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania; b) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu. Predmetnú úverovú zmluvu posúdil súd ako spotrebiteľskú, v rámci ktorej právny predchodca oprávneného konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, teda v pozícii dodávateľa a povinná, u ktorej nebolo preukázané, že je podnikateľským subjektom, zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné podmienky, ktoré povinná ovplyvniť nemohla, keďže boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov; v danom prípade nie je možné rozhodcovskú doložku považovať za platnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Rozhodcovskú doložku si povinná ako spotrebiteľ osobitne nevyjedнала a nemala na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť

všetkým úverovým podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Zároveň nešlo o individuálne dojednanie tejto doložky, na ktoré by povinná, teda spotrebiteľ, bola zvlášť upozornená, ktoré by bolo s povinnou zvlášť dojednané, pričom podpis na úverovej zmluve nemožno považovať aj za prejav súhlasu s rozhodcovskou doložkou, na jej platnosť ktorej je nevyhnutné jej individuálne dojednanie a individuálny prejav vôle účastníkov zmluvného vzťahu podpisom, ktorý v tomto prípade nebol dodržaný. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a vzhľadom na to rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať a exekučný titul - rozhodcovský rozsudok - nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmeniť a žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovieť, alternatívne uznesenie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a), d), f), e), § 221 ods. 1 písm. d), f), h) OSP. Poukázal najmä na ustanovenia § 44 ods. 2 prvej a druhej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov ako aj príslušné ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z., Smernice Rady 93//13/EHS a aj na znenia rôznych rozhodnutí niektorých okresných a krajských súdov, Najvyššieho súdu Českej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Namietal, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, ani rozhodcovské konanie a ani zmluvu, na základe ktorej bol vydaný, keďže doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, podľa § 159 OSP. Súd v odôvodnení podľa jeho názoru nevysvetlil viaceré právne otázky. Uviedol, že jeho právny predchodca, Poštová banka, a.s., v zmysle § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách bol povinný ako banka ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy. Ak by oprávnený takto nepostupoval, došlo by k porušeniu zákona. Právoplatný rozhodcovský rozsudok je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, pričom tento rozsudok disponuje atribútom právnej záväznosti rovnako ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu a je vykonateľný, t.j. spôsobilý byť podkladom pre exekúciu. V ďalšom texte obsahného odvolania oprávnený nesúhlasil s právnou argumentáciou odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, resp. namietal aj to, že súd sa nevysporiadal s niektorými podľa neho právne významnými okolnosťami.

Sudkyňa súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 druhej vety OSP vyjadrila, že nemieni odvolaniu vyhovieť, a predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Pritom aplikoval ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Na dôvazok odvolací súd uvádza nasledovné:

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol správne a svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil. V súvislosti s exekučným titulom si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu z rozhodcovskej doložky obsahnutej v obchodných podmienkach právneho predchodcu oprávneného tak, ako je citovaná vyššie. Exekučný súd bol v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Súd prvého stupňa na základe listinných dôkazov urobil správny právny záver o neplatnosti dojednania o riešení sporov na základe len všeobecnej rozhodcovskej doložky v obchodných podmienkach veriteľa, ktorá nijako nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovská doložka nebola priamo zakomponovaná do žiadnej zmluvy podpísanej povinnou, pričom doložka spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech povinnej. Predmetná formulácia obchodných podmienok veriteľa nevykazuje znaky platného právneho úkonu. Možným vylúčením všeobecného súdu pre riešenie sporov účastníkov došlo aj k odňatiu práva brániť sa a podať žalobu, prípadne opravný prostriedok na všeobecný súd v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Uvedené

ustanovenie obchodných podmienok aj odvolací súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Odvolací súd tak zhodne ako súd prvého stupňa prijal záver, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom. Odvolací súd výkon práv oprávneného podľa predmetnej rozhodcovskej doložky považuje za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Oprávnený žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú doložku) ani nemal byť vydaný; rozhodcovský súd, ktorý navyše v doložených obchodných podmienkach nebol špecifikovaný, nemal právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súd prvého stupňa preto správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Vecnú správnosť napadnutého uznesenia nebola spôsobilá spochybniť ani námietka oprávneného o nesprávnom právnom posúdení veci v otázke samotnej neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Ustanovenie § 93b zákona o bankách nezbavovalo právneho predchodcu oprávneného dodržať povinnosti uložené Občianskym zákonníkom v piatej hlave, a teda ani povinnosti predložiť povinnej návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že sa jej poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo tiež zrejmé, že jej boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie o výlučnom riešení sporov v rozhodcovskom konaní v prípade, ak podá žalobu dodávateľ. Ak právny predchodca oprávneného takto nepostupoval, resp. ak takýto postup nebol oprávneným doložený listinami pripojenými k návrhu na exekúciu, súd prvého stupňa správne konštatoval neprijateľnosť danej zmluvnej podmienky. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená. Obdobné stanovisko zaujal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, napríklad v rozhodnutí sp. zn. 6ECdo 131/2014 zo dňa 28. januára 2015. V tomto prípade je zrejmé, že pôvodný veriteľ predložením obchodných podmienok ako povinnej súčasť zmluvy nedal spotrebiteľovi možnosť prejavíť vôľu, či rozhodcovskú doložku ako súčasť obchodných podmienok prijme alebo neprijme, a z doložených listín už vôbec nevyplýva to, že povinnej boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie o výlučnom riešení sporov v rozhodcovskom konaní v prípade, ak podá žalobu dodávateľ. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné vysporiadať sa s ďalšími argumentmi odvolania oprávneného. Zhodne so súdom prvého stupňa urobil záver, že predmetný exekučný titul je nulitným aktom, ktorý bol vydaný v rozpore so zákonom orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.